

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/315/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714210108
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714210108.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, Michalská 18, 815 63 Bratislava, právne zastúpený: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., IČO: 47 239 XXX, A. X/B, XXX XX N., proti žalovanej: B. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. X/XX, N., t. času bytom XX O. J. W., A. XXX U., J., o zaplatenie sumy 1.562,01 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 860,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01. 11. 2012 až do zaplatenia, súd p o v o ľ u j e žalovanej zaplatiť dlh v splátkach po 50,00 € mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky.

II/

Vo zvyšnej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

III/

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 14. 07. 2014 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu čiastku 1.562,01 € spolu s úrokom vo výške 18,9 % ročne zo sumy 860,-- € od 10. 07. 2014 do zaplatenia, úrokom vo výške 25 % ročne zo sumy 24,48 € od 08. 07. 2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.301,04 € od 10. 07. 2014 do zaplatenia, žalobca si uplatnil aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 06. 03. 2009 uzavrela Istrobanka, a. s. so žalovanou v súlade s ustanovením § 708 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o bežnom účte a poskytnutí MAXIKONTA. Obchodná spoločnosť Istrobanka zanikla z dôvodu zlúčenia so žalobcom, ktorý prevzal všetky jej práva a záväzky k 01. 07. 2009. Na základe zmluvy bol pre žalovanú zriadený a vedený bežný účet. Na základe žiadosti žalovanej o poskytnutie debetu bola uzavretá dňa 19. 03. 2009 Zmluva o prečerpaní ako Dodatok č. 1, na základe čoho bolo žalovanej umožnené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte s debetným rámcom 860,-- €. Žalovaná nedodržala obchodné podmienky článok 2, bod 5, preto žalobca ku dňu 31. 10. 2012 určil splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami. Žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej čiastky. V zmysle článku 3 Obchodných podmienok, žalobca zverejňuje úrokové sadzby na svojej internetovej stránke a priestoroch pobočiek. Pokiaľ žalovaný nesúhlasí so zmenou úrokovej sadzby, je oprávnený zaslať žalobcovi písomný nesúhlas, ktorý sa považuje za výpoveď zo Zmluvy o prečerpaní. Ak žalovaný ako klient nezašle písomný nesúhlas so zmenou úrokovej sadzby, považuje sa, že so

zmenou súhlasí. V zmysle Zmluvy o prečerpaní bola dojednaná výška sadzby úroku z omeškania určená podľa Obchodných podmienok, kde je uvedené, že čiastky, s ktorými je klient v omeškanií budú úročené aj úrokom z omeškania podľa sadzby zverejnenej na internetovej stránke žalobcu a jeho pobočkách. Výška úroku pri povolenom prečerpaní bola ku dňu 11. 07. 2014 podľa aktuálne zverejnenej úrokovej sadzby žalobcu 18,9 % ročne. Výška úroku z omeškania v súlade s predpismi civilného práva ku dňu nasledujúcemu po zosplatnení úveru je vo výške 8,75 % ročne z dlžnej čiastky. Žalobca je tak oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokovou sadzbou 18,9 % ročne a aj sadzbou úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne a úročiť ďalšie nároky vyplývajúce zo zmluvy, t. j. kapitalizovaný riadny úrok a neuhradené poplatky úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne. Keďže žalovaná nedodrжала dohodnuté podmienky, žalobca evidoval na jej účte nepovolený debetný zostatok vo výške 24,48 € ku dňu 09. 07. 2013. V zmysle článku 6, bod 10 Všeobecných podmienok, má žalobca právo úročiť túto sumu sankčnou úrokovou sadzbou podľa Sadzobníka, ktorá bola vo výške 25 % ročne. Žalobca tak žiada priznať aj nárok na zaplatenie sumy 24,48 € a debetný úrok vo výške 25 % ročne od 10. 07. 2014, t. j. deň nasledujúci po vyčíslení debetného zostatku. Žalobcom evidovaná pohľadávka vo výške 1.537,53 € pozostáva z istiny vo výške 860,-- €, úroku vo výške 326,04 €, vyčíslený ku dňu 09. 07. 2014, úrok z omeškania vo výške 236,49 € vyčíslený k 09. 07. 2014, poplatok vo výške 115,-- € vyčíslený ku dňu 09. 07. 2014.

2. Súd vo veci rozhodol dňa 21. 10. 2014 platobným rozkazom č. k. 13Ro 152/2014 tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Keďže sa žalovaná v čase doručovania platobného rozkazu zdržiavala v zahraničí, nemohol jej byť platobný rozkaz doručený do vlastných rúk (§ 172 ods. 2 O.s.p.), uznesením zo dňa 17. 07. 2015 bol vydaný platobný rozkaz zrušený v celom rozsahu.

3. Šetrením súdu bolo zistené, že žalovaná sa toho času zdržiava v zahraničí - v Anglicku, kde jej bola doručená žaloba do vlastných rúk dňa 05. 04. 2016 spolu s výzvou, aby sa k žalobe písomne vyjadрила. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadрила.

4. Žalobca zaslal súdu dňa 11. 05. 2016 špecifikáciu nároku, kde uviedol, že istina vo výške 860,-- € vznikla z dôvodu, kedy žalovaná v súlade s Obchodnými podmienkami pri prečerpaní finančných prostriedkov bola povinná zabezpečiť na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov k poslednému dňu kalendárneho mesiaca na úhradu mesačných úrokov a úrokov z omeškania. Keďže žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu, bola určená žalobcom predčasná splatnosť ku dňu 31. 10. 2012. Výšku prečerpanej istiny žalobca dokladoval históriou výpisu z účtu zobrazujúcu povolené prečerpanie žalovanej. Úrok vo výške 326,04 € bol vyčíslený k 09. 07. 2014, pričom sadzba zmluvného úroku bola učená v súlade s Dodatkom č. 1 k Zmluve o bežnom účte a to ako sadzba pohyblivá, na základe čoho bol žalobca oprávnený úročiť nesplatenú istinu dohodnutým úrokom vo výške 16,9 % ročne od 01. 10. 2010 do 31. 03. 2013, úrokom vo výške 18,9 % ročne od 01. 04. 2013 do 09. 07. 2014. Základ, z ktorého bol žalobca oprávnený požadovať úroky v súlade s článkom 3, ods. 4 Obchodných podmienok, mu umožňoval úročiť poskytnuté peňažné prostriedky úrokovou sadzbou dohodnutou pri uzatváraní zmluvného vzťahu. Preto si žalobca uplatňuje dohodnutý zmluvný úrok len zo sumy nesplatennej istiny. Úrok z omeškania vo výške 236,49 € bol vyčíslený ku dňu 09. 07. 2014 a to v súlade s článkom 3, bod 3 Obchodných podmienok, na základe ktorých si žalobca môže uplatňovať úrok z omeškania zo všetkých čiastok, so zaplatením ktorých je dlžník v omeškanií, t. j. zo súm kapitalizovaných riadnych úrokov, poplatkov a ďalších peňažných nárokov vzniknutých v spojitosti so zmluvou. Žalobca si v tomto prípade však neuplatňuje úroky z omeškania z kapitalizovaných úrokov z omeškania. V priloženej histórii výpisu z účtu sú uvedené úroky z omeškania a to výška splatného úroku z omeškania, úhrady započítané na úroku z omeškania ako aj výška sadzby uplatňovaného úroku z omeškania za jednotlivé mesačné obdobia. Nezaplatené poplatky vo výške 94,58 € boli vyčíslené v súlade s článkom 3 Obchodných podmienok a platným Sadzobníkom a to 10,-- € za upomienku zo dňa 03. 07. 2012 v sume 35,-- € Výzva 1 zo dňa 15. 07. 2012, v sume 35,-- € Výzva 2 zo dňa 02. 08. 2012, posledná výzva v sume 35,-- € zo dňa 05. 09. 2012. Vyčíslený debetný zostatok vo výške 24,48 € ku dňu 09. 07. 2014, ktorý možno chápať ako objektívnu zodpovednosť žalovaného za stav na bežnom účte (odkaz na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 17/2006). Obdobne tak konštatoval i Najvyšší súd ČR (sp. zn. 32Odo 466/2005), podľa ktorého vznik debetného zostatku je možný, aj keď nebol výslovne zmluvne dojednaný. Výška úrokovej sadzby debetného úroku zodpovedá sankčnej povahe úroku, ktorá je porovnateľná s uplatňovanou výškou sankčného úroku na finančnom trhu. Tento úrok má sankčný charakter a predpokladom jeho vzniku je porušenie povinností zo strany žalovaného. Vznik debetného zostatku žalobca preukazoval výpisom z bežného účtu žalovanej.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 22. 06. 2016 a to bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, svoju neúčast' ospravedlnil a požiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti, čím boli splnené podmienky ustanovenia § 101 ods.2 O. s. p. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením listinných dokladov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

6. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si je vedomá nejakého dlhu u žalobcu, avšak žiadala o úpravu navýšenia dlžoby a poukázala na to, že dlh toho času nie je schopná uhradiť naraz, žiadala o povolenie splátok. Je pravdou, že u žalobcu mala otvorený účet, v tom čase bola zamestnaná. Žiadala o možnosť ísť do debetu, ktorý uhrádzala, kým bola zamestnaná. Následne prišla o zamestnanie a nemala to z čoho uhrádzať. To bolo pred 7-8 rokmi, preto dlžobu prestala splácať. V tom čase na jej účet posielala peniaze jej dcéra, ktorá šla pracovať do zahraničia. Pokiaľ sa bola spytovať na výšku dlhu, bolo jej uvádzané, že financie sa najskôr použili na zaplatenie rôznych poplatkov, upomienok a na dlhu sa nič neznižilo. Pred dvomi rokmi sa rozhodla odísť za dcérou do Anglicka, nakoľko tu nemala z čoho žiť. Toho času býva v Anglicku u dcéry, brigádnicky si privyrába počas sezónnych prác v poľnohospodárstve, kde má počas sezóny príjem cca 320,-- € mesačne. Mimo sezóny jej finančne vypomáha dcéra, ktorá je v Anglicku legálne zamestnaná na pracovnú zmluvu, žije tam so svojim priateľom a dvomi deťmi. Žalovaná je tiež v manželstve, avšak s manželom spolu nežijú, ani nevie, kde jej manžel je. Preto požiadala, aby súd pri vyčíslení dlhu jej povolil tento dlh zaplatiť v splátkach po 50,-- € mesačne.

7. Žalovaná a spoločnosť Istrobanka, a. s. uzavreli dňa 06. 03. 2009 Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní MAXIKONTA. Na základe zmluvy článok 1 bol pre žalovanú zriadený bežný účet v mene Eur a podľa článku 2 Dohoda o poskytovaní produktov a služieb „MAXIKONTO Electronic“ v zmysle Zákona o platobnom styku. Na základe toho bola žalovanej vydaná platobná karta a poskytované dojednané služby elektronického bankovníctva. Podľa článku 3 Záverečných ustanovení bod 1, neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky Istrobanky. Podľa bodu 10, majiteľ svojim podpisom potvrdil, že bol pred uzavretím zmluvy oboznámený so zmluvnými podmienkami a banka je oprávnená zmeniť túto časť zmluvy v prípade zmeny Sadzobníka poplatkov jednostranným úkonom bez súhlasu majiteľa, zmenu banka oznamuje bezodkladne zverejnením výveskou umiestnenou v prevádzkových priestoroch pracoviska banky prístupných verejnosti a na internetovej stránke najneskôr 15 dní pred nadobudnutím účinnosti príslušnej zmeny. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Podľa Dodatku č. 1 k zmluve zo dňa 19. 03. 2009 bolo dojednané, že banka umožňuje vykonanie platobného styku aj v prípade, ak na bežnom účte nebude dostatok peňažných prostriedkov a to do výšky 860,-- € po dobu účinnosti Dodatku, pričom suma peňažných prostriedkov do výšky povoleného debetného zostatku bude bankou úročená úrokovou sadzbou 14 % ročne. Podľa bodu 2, sumu, o ktorú je prekročený povolený debetný zostatok „nepovolený debetný zostatok“, banka úročí úrokom z omeškania vo výške 25 % ročne. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Istrobanky (čl. 13 až 21), článok 11, bod 8, v rámci MAXIKONTA banka môže poskytnúť povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte majiteľa. Základnou podmienkou je vedenie bežného účtu v Eur v banke, na ktorý sú poukazované peňažné prostriedky pravidelného mesačného príjmu. Podľa bodu 10, banka umožní debet na bežnom účte po dobu, počas ktorej je účinná zmluva o MAXIKONTE k príslušnému bežnému účtu. Debet na bežnom účte má majiteľ právo využívať od dňa poskytnutia debetu na bežnom účte. Podľa bodu 11, majiteľ je povinný platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky v dojednanej výške. Úroky sa počítajú zo skutočných denných stavov debetného zostatku na bežnom účte a účtujú sa mesačne na ľarchu bežného účtu. Pri úročení na bežných účtoch občanov sa počíta mesiac aj rok podľa kalendárneho počtu dní. Podľa bodu 12, banka je oprávnená z bežného účtu majiteľa inkasovať svoje pohľadávky aj v prípade, ak na bežnom účte nie je dostatok peňažných prostriedkov. K takémuto postupu dáva majiteľ banke súhlas. Ak sa vykonaním bankového inkasa prekročí čiastka zodpovedajúca povolenému debetu na bežnom účte, považuje sa takýto stav na bežnom účte za nepovolené prekročenie. Suma nepovoleného prekročenia (nepovolený debetný zostatok) je určená v ktoromkoľvek okamihu výškou debetného zostatku na bežnom účte s výnimkou povoleného debetného zostatku. Podľa bodu 13, v prípade vzniku nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte z akéhokoľvek dôvodu, banka úročí sumu nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte majiteľa sadzbou úrokov z omeškania a/alebo inou dohodnutou sankciou, ktorú banka stanovuje klientom zverejnením výveskou umiestnenou v prevádzkových priestoroch banky prístupných verejnosti a na internetovej stránke banky. Podľa bodu 14, úroky v prípade vzniku nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte sa pripočítajú k debetnému zostatku na bežnom účte a celá táto suma je ďalej úročená.

Podľa bodu 15, v prípade vzniku nepovoleného debetného zostatku, banka zašle majiteľovi upomienku s požiadavkou o zaplatenie nepovoleného prekročenia na debetnom účte. Ak ho klient nevyrovná v stanovenej lehote, pohľadávka z nepovoleného prekročenia sa stáva okamžite splatnou vrátane príslušenstva. Podľa bodu 16, banka má právo vypovedať Dodatok k zmluve o bežnom účte, ktorým umožnila klientovi vykonať platobný styk aj v prípade, ak na bežnom účte nebude dostatok peňažných prostriedkov a požadovať splatenie povoleného debetu, ak: a) na bežný účet MAXIKONTA prestanú prichádzať peňažné prostriedky pravidelného mesačného príjmu, c) majiteľ je po dobu dlhšiu ako 30 dní v nepovolenom debetnom zostatku na bežnom účte MAXIKONTA. Podľa bodu 17, banka si vyhradzuje právo zmeny poplatku za MAXIKONTO, zmeny úrokovej sadzby povoleného debetu na bežnom účte a nepovoleného debetu na bežnom účte bez súhlasu majiteľa účtu. Podľa článku 8, bod 1, Zmluvu o bežnom účte sú obidve zmluvné strany oprávnené písomne vypovedať bez uvedenia dôvodu. Podľa bodu 4, banka môže zrušiť účet v prípade exekúcie na účet klienta, ak na účte vznikne nepovolený debetný zostatok a nie je možné v blízkom čase očakávať vklad na účet. Podľa bodu 10, banka je oprávnená Zmluvu o bežnom účte písomne vypovedať najmä: b) na bežnom účte vznikne nepovolený debetný zostatok.

8. Podľa Obchodných podmienok pre povolené prečerpania bežného účtu vydané ČSOB bankou, účinné od 01. 01. 2008 článok 1, bod 1, Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu vydáva ČSOB v súlade s ustanovením § 273 Obchodného zákonníka. Podľa bodu 3, súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky banky (rozumej Zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania). Podľa článku 2, bod 1, banka poskytuje klientovi úver vo forme povoleného prečerpania na jeho bežnom účte a to do výšky úverového limitu. Podľa bodu 2, čerpanie úveru a jeho splácanie sa uskutočňuje tak, že okamihom prevodu peňažných prostriedkov z bežného účtu klienta v čiastke prevyšujúcej kreditný zostatok na tomto účte, dochádza k čerpaniu úveru klientom a okamihom prevodu peňažných prostriedkov na jeho bežný účet, je najskôr splácaný vyčerpaný úver alebo jeho časť. Podľa bodu 5 je klient povinný zabezpečiť na svojom bežnom účte, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov postačujúci pre úhradu mesačných splátok úrokov vrátane úrokov z omeškania. V prípade prekročenia úverového limitu je čiastka, o ktorú bol úverový limit prekročený splatná ihneď. Podľa bodu 6 je banka oprávnená inkasovať z bežného účtu klienta, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie úhradu úrokov podľa článku 3, vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Banka je oprávnená uskutočňovať úplné alebo čiastočné uhrádzanie záväzkov, s platením ktorých je klient v omeškaní (vrátane úrokov z omeškania a prípadných poplatkov spojených s inkasom) zo všetkých jeho účtov vrátane vkladových účtov vedených v banke a to aj bez jeho príkazu. Podľa článku 3, bod 1, čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené úrokovou sadzbou pre povolené prečerpanie účtu, ktorú banka zverejňuje v prevádzkových priestoroch pobočky banky a na internetovej stránke. Úrok je splatný na konci každého kalendárneho mesiaca. Podľa bodu 2, ak klient prekročí úverový limit, čiastka, o ktorú bol úverový limit prekročený bude úročená debetnou úrokovou sadzbou uplatňovanou pre bežné účty. Výšku debetnej úrokovej sadzby uverejňuje banka v prevádzkových priestoroch pobočky banky a na internetovej stránke. Podľa bodu 3, čiastky so zaplatením ktorých je klient v omeškaní, budú úročené úrokovou sadzbou podľa ods.1 a zvýšenou o úrok z omeškania, ktorého sadzbu zverejňuje banka v prevádzkových priestoroch a na internete. Podľa bodu 4, banka oznamuje klientovi novú úrokovú sadzbu v súlade s ods.1, keď klient s novou úrokovou sadzbou nesúhlasí a zmluvné strany sa nedohodnú inak, je klient povinný najneskôr ku koncu platnosti pôvodnej úrokovej sadzby túto skutočnosť banke písomne oznámiť. Písomný nesúhlas klienta so zmenou úrokovej sadzby sa považuje za výpoveď zmluvy. V takom prípade až do splatenia úveru účtuje banka úroky podľa pôvodnej úrokovej sadzby. Banka a klient sa výslovne dohodli, že v prípade ak klient nevyjadrí svoj nesúhlas, bude úver úročený touto novou úrokovou sadzbou. Podľa bodu 6, banka je oprávnená účtovať klientovi za svoje služby pri poskytovaní povoleného prečerpania odplatu, ktorú predstavujú poplatky banky podľa Sadzobníka pre fyzické osoby - občanov.

9. Žalobca doložil súdu prehľad o transakciách na bežnom účte žalovanej za obdobie od 23. 01. 2010 do 02. 03. 2016 (čl. 65 až 90), kde k poslednému dňu 02. 03. 2016 je evidovaný nedoplatok 860,-- €. Žalobca tiež doložil Sadzobník pre fyzické osoby - občanov, vydaný ČSOB, platný od 01. 10. 2010 (čl. 92, 93). Listom zo dňa 02. 10. 2012 bola žalovanej zaslaná výzva na úhradu dlhu vo výške 187,04 € vrátane príslušenstva, poplatku za výzvu a eventuálneho nepovoleného debetu na bežnom účte. Bola upozornená, že ak nedoplatok ihneď nevyrovná, budú neuhradené záväzky prehlásené za jednorazovo splatné. Doručenkou od žalovanej k výzve žalobca súdu nepredložil.

10. Podľa § 1 Zákona č. 510/2002 o platobných službách úč. do 30.11.2009 ,(platný v čase vzniku zmluvy a dodatku), tento zákon upravuje

- a) vykonávanie tuzemských prevodov peňažných prostriedkov,
- b) vykonávanie cezhraničných prevodov peňažných prostriedkov,
- c) vydávanie a používanie elektronických platobných prostriedkov,
- d) vznik a prevádzkovanie platobných systémov,
- e) dohľad nad platobnými systémami a platobným stykom,
- f) reklamácie a riešenie sporov z platobného styku.

10.1. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 510/2002 o platobných službách, prevodom peňažných prostriedkov (ďalej len "prevod") sa rozumie činnosť vykonaná na základe prevodného príkazu, ktorý dal príkazca vykonávacej inštitúcii s cieľom prevedenia peňažných prostriedkov v prospech príjemcu. Prevod sa môže uskutočniť odpísaním z účtu príkazcu alebo zložením hotovosti príkazcom a pripísaním na účet príjemcu alebo aj výplatou hotovosti príjemcovi; príkazca a príjemca môže byť jedna a tá istá osoba a vykonávacia inštitúcia príkazcu a vykonávacia inštitúcia príjemcu môže byť jedna a tá istá vykonávacia inštitúcia. Prevodom na účely tohto zákona nie sú činnosti vykonávané v rámci poštového podniku pri poštovom platobnom styku, ani vydávanie cestovných šekov, šekov, alebo zmeniek a činnosti vykonávané podľa osobitného predpisu. Podľa ods.3, prevodným príkazom na úhradu sa rozumie pokyn daný priamo príkazcom, na základe ktorého

- a) vykonávacia inštitúcia príkazcu odpíše peňažné prostriedky z účtu príkazcu a vykonávacia inštitúcia príjemcu ich pripíše na účet príjemcu alebo vyplatí hotovosť príjemcovi, alebo
- b) príkazca zloží hotovosť vo vykonávacej inštitúcii príkazcu a vykonávacia inštitúcia príjemcu ju pripíše na účet príjemcu alebo vyplatí hotovosť príjemcovi.

Podľa ods. 4, prevodným príkazom na inkaso sa rozumie pokyn daný priamo príkazcom, ktorý je zároveň aj príjemcom, na základe ktorého vykonávacia inštitúcia odpíše peňažné prostriedky z účtu majiteľa, ktorý dal vopred vykonávacej inštitúcii majiteľa účtu písomný súhlas na také odpísanie; taký súhlas môže dať aj iná osoba oprávnená disponovať prostriedkami na účte majiteľa. Podľa ods. 5, príkazcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá dáva prevodný príkaz vykonávacej inštitúcii.

10.2. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 510/2002 o platobných službách, podmienkami na vykonanie prevodného príkazu na tuzemský prevod je včasné odovzdanie podkladov potrebných na vykonanie prevodu vykonávacou inštitúciou a finančné krytie sumy prevodu. Podľa ods.2 Vykonávacia inštitúcia odpíše peňažné prostriedky z ňou vedeného účtu s výnimkou ustanovenou v odseku 3 len na základe predloženého prevodného príkazu. Podľa ods. 3 vykonávacia inštitúcia odpíše peňažné prostriedky z ňou vedeného účtu bez predloženia prevodného príkazu

- c) na úhradu všetkých cien a skutočných výdavkov za poskytnuté služby, na úhradu splatných debetných úrokov alebo v ďalších prípadoch, keď je na to vykonávacia inštitúcia oprávnená podľa vopred uzavretej písomnej zmluvy s príkazcom, ktorému vedie účet,
- d) v prípadoch písomne dohodnutých medzi vykonávacou inštitúciou a klientom.

10.3. Podľa § 261 ods.6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, (okrem iných) zmluvy o bežnom účte (§ 708), zmluvy o úvere (§ 497).

10.4. Podľa § 708 ods.1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

10.5. Podľa § 711 ods.1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

10.6. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 <aspi:// module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523497'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl.).

10.7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10.8. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

10.9. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

10.10. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.12.2009), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods.2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa ods. 3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Aj keď predmetné ustanovenie zákona prešlo následne rôznymi úpravami, podľa prechodných ustanovení následných noviel sa vznik a nároky z dovtedy vzniknutých právnych vzťahov posudzovali podľa pôvodnej právnej úpravy. Doterajšou rozhodovacou činnosťou súdov SR bolo ustálené, že za spotrebiteľskú zmluvu možno považovať každú zmluvu, ktorá je uzatváraná medzi dodávateľom na jednej strane, ktorý koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľom na strane druhej, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Tomu zodpovedá aj súčasná právna úprava cit. ust. § 52 OZ. Nie sú žiadne pochybnosti a žalobca to ani nenamietal, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi žalobcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a žalovanou ako spotrebiteľom jeho služieb, t. j., že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Napriek úprave zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere ako tzv. „absolútneho obchodného vzťahu“, otázky pri dvojakej úprave normami občianskeho civilného práva a práva obchodného, súd posudzoval podľa noriem občianskeho práva, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia (viď aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 2/2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. 1US 402/2013 zo dňa 19. 06. 2013).

12. Z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení z. č. 102/2014 Z. z. vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Táto norma má aj procesnú povahu a citované ustanovenie § 5b nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 (čl. XIV). Súd preto preskúmava spotrebiteľskú zmluvu ex offo vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“).

12.1. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (úč. do 30.11.2009), zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

12.2. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

12.3. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Podľa ods. 4 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12.4. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12.5. Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12.6. Úroková sadzba Európskej centrálnej banky za obdobie od 11.07.2012 do 07.05.2013 bola vo výške 0,75 %.

13. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je v celom rozsahu dôvodný. Vykonaným dokazovaním mal súd za nepochybné preukázať, že medzi sporovými stranami došlo k vzniku záväzkového vzťahu na základe uzavretej Zmluvy o bežnom účte, na základe ktorej žalobca poskytoval pre žalovanú bežné bankové služby. Podľa Dodatku č. 1 k zmluve, poskytol žalobca pre žalovanú „povolené prečerpanie bežného účtu“, v tejto časti sa zmluvný vzťah medzi účastníkmi spravuje predpismi o zmluve o úvere. Tak ako už bolo konštatované vyššie, Zmluva o úvere sa považuje za absolútny obchod, avšak v prípadoch, že je úver poskytnutý spotrebiteľovi, súd uvedený zmluvný vzťah posudzuje aj podľa predpisov o spotrebiteľských úveroch a predpisov slúžiacich na ochranu práva spotrebiteľa. Súd preto preskúmal predloženú zmluvu spolu s príslušnými obchodnými podmienkami z pohľadu, či tieto neobsahujú zmluvné podmienky, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. V tomto prípade bolo dojednané pri uzavretí dodatku podľa platných obchodných podmienok účinných od 01. 01. 2009, že na žiadosť klienta môže banka povoliť prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte majiteľa v rámci MAXIKONTA tak, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade podľa Dodatku zo dňa 19.03.2009. Hoci žalobca nepredložil súdu prehľad na bežnom účte žalovanej od vzniku možnosti povoleného prečerpania, s prihliadnutím na výpoveď žalovanej, ktorá pripustila, že v roku 2009 využila predmetné povolené prečerpanie, súd konštatuje nespornosť skutočnosti, že dlh v uvedenej výške 860 € vznikol (podľa výpisu z účtu dlh v tejto výške bol evidovaný už od 23.01.2010). Podľa Obchodných podmienok Istrobanky bolo dojednané (čl. 11 bod 11), že pri poskytnutí takýchto peňažných prostriedkov je majiteľ účtu povinný platiť úroky v dojednanej výške, ktoré sa počítajú zo skutočných denných stavov debetného zostatku na bežnom účte a následne sa mesačne účtujú na ľarchu bežného účtu. Nie je však zrejmé, akú má klient informáciu o výške účtovaných úrokov, ani či je povinný si túto vyčísliť sám a následne ku koncu každého kalendárneho mesiaca ju aj uhradiť. Súd konštatuje, že pri neuhradení úrokov sa mesačne navyšuje debetný zostatok na účte o úrok za predchádzajúce obdobie a následne dochádza k účtovaniu „tzv. úroku z úroku“, čím sa neprimerane navyšuje dlh majiteľa účtu. Súd konštatuje, že v súlade s predpismi o platobných službách a na základe čl. 11 bod.12 OP, je banka oprávnená aj bez predloženia prevodného príkazu klienta odpisovať z účtu majiteľa splatné pohľadávky, t.j. splatné úroky, úroky z omeškania, poplatky (tzv. bankové inkaso), ale len v prípade, že sú tieto finančne kryté finančnými prostriedkami na účte, pri povolenom prečerpaní až do výšky povoleného prečerpania.. Avšak zo žiadneho predpisu nevyplýva, že by bola banka oprávnená takúto pohľadávku ďalej úročiť zmluvnými debetnými úrokmi. V uvedenej zmluvnej podmienke je určený následok, ak sa bankovým inkasom prekročí povolený debet, jedná sa o nepovolené prekročenie. K takejto situácii môže dôjsť takto nastaveným systémom aj bez reálneho čerpania finančných prostriedkov poskytnutých bankou a banka nie je žiadnym spôsobom nútená domáhať sa oprávnených nárokov z poskytnutých finančných prostriedkov vo forme povoleného prečerpania, splatných úrokov či poplatkov do doby, kým sa nedosiahne hranica povoleného prečerpania. Nejedná sa teda o štandardnú finančnú službu klientom

ale o službu dojednanú najmä v prospech banky, kedy dlh narastá len účtovaním úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov, na čo paradoxne akoby banka poskytovala klientovi úver s úrokom, čo spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd preto konštatuje, že dojednané zmluvné podmienky v čl. 11, bod 11, 12 možno hodnotiť ako neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú absolútne neplatné a preto z takéhoto postupu nemožno priznať nárok žalobcovi. Žalobca svoj postup odvodzoval od obchodných podmienok ČSOB úč. od 01.01.2008 a to čl. II ods.5, čl. III. Uvedený postup žalobcu bol však pre súd nepreskúmateľný a to z nasledovných dôvodov. Žalobca doložil súdu výpis z účtu žalovanej za obdobie od 23.01.2010 do 02.03.2016. Jedná sa o výtlačok z informačného systému žalobcu v tabuľkovej forme v rozsahu 25 strán s obojstrannou tlačou, údaje na listinách sú uvedené drobným písmom. Žalobca síce v písomnom vyjadrení z 11.05.2016 uviedol, že úrok, úrok z omeškania, sankčný úrok z omeškania, nepovolený debet účtoval v súlade s Obchodnými podmienkami a uviedol legendu k jednotlivým názvom stĺpcov (uvedením prekladu z anglického jazyka do jazyka slovenského) ale neuviedol a nešpecifikoval, ktorými konkrétnymi položkami došlo k vzniku žalovaného debetu, ktorými položkami došlo k vzniku požadovanej výšky nepovoleného prečerpania, ktoré konkrétne úhrady žalovanej boli vykonané v období po vzniku žalovaného debetu a ktoré konkrétne pohľadávky žalobcu boli zúčtované s uvedenými platbami, z akého právneho dôvodu žalobca postupoval pri účtovaní jednotlivých položiek. Žalobca má v konaní povinnosť uviesť skutkové tvrdenia tak, aby mohli byť súdom preskúmané z hľadiska opodstatnenosti z dôvodu zabezpečenia súdnej ochrany spotrebiteľa, ktorú je súd povinný v spotrebiteľských sporoch poskytovať ex officio. Žalobca nemôže očakávať, že súd vlastnou činnosťou, t.j. preskúmaním výtlačku pohybov na účte sám zistí skutkové okolnosti a vyvodí skutkové závery o nároku žalobcu, čím žalobca nedôvodne očakáva presunutie jeho procesných povinností na súd. Žalobca tak nespĺnil svoju povinnosť špecifikovať žalovanú pohľadávku a tak mu súd nemohol priznať nárok nad zistený a nesporný nárok vo výške presahujúcej sumu 860 €. Súdu je pri tom známi postup žalobcu z iných sporov, kedy bol účtovaný riadny úrok pri povolenom prečerpaní nielen zo sumy zostatkovej istiny (tak ako tvrdí žalobca v žalobe), ale vrátane zo zostatku riadneho úroku, ktorý zostal v omeškaní a pripísal sa koncom každého mesiaca na ľarchu účtu. Žalobca nešpecifikoval, akou sadzbou úroku, či úroku z omeškania boli pohľadávky žalovanej úročené a účtované. Súd neuviedol vo výroku rozsudku neprijateľné zmluvné podmienky (či už OP Istrobanky alebo ČSOB), pretože čiastočný nárok žalobcu bol zamietnutý ako nepreukázaný. Pokiaľ ide o výšku úroku, súd konštatuje, že v súlade so zmluvou bol žalobca oprávnený jednostranne zmeniť výšku úrokovej sadzby, avšak na druhej strane v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch bol povinný túto zmenu písomne žalovanej oznámiť a ako poukázal na predložené Všeobecné obchodné podmienky vydané ČSOB, bola žalovaná oprávnená odmietnuť takto určený nový ročný úrok, čo sa považovalo za výpoveď zmluvy. Žalobca však nepreukázal, že by písomne oznámil žalovanej zmenu výšky úrokových sadzieb. Pri preskúmaní postupu žalobcu súd sa zaoberal jeho postupom podľa čl. 3, bod 3 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu ČSOB, kedy čiastky so zaplacením ktorých je klient v omeškaní sa úročia úrokovou sadzbou podľa ods.1, t. j. úrokovou sadzbou platnou pre povolené prečerpanie účtu, ako aj úrokom z omeškania. Súd konštatuje, že postup úročenia pri povolenom prečerpaní v tomto konkrétnom prípade je taký, že pri povolenom prečerpaní sa účtujú klientovi úroky vždy ku koncu kalendárneho mesiaca a to na ľarchu účtu, pričom nasledujúci mesiac sa uvedený zostatok na účte opätovne úročí úrokovou sadzbou pre povolené prečerpanie. V prípade omeškania, pričom podľa Obchodných podmienok sa nerozlišuje, či sa jedná o omeškanie s istinou alebo omeškanie so splátkami úroku, sa takto omeškané čiastky opätovne úročia úrokovou sadzbou platnou pre povolené prečerpanie účtu a zároveň aj úrokom z omeškania. Súd poukazuje na hodnotenie obdobných podmienok uvedený v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, v ktorom sa uvádza:

13.1. 26.Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú (cena za poskytnutú službu narastá). Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

13.2. 27. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávku aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné

zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

13.3. 28. Ako už odvolací súd vyššie uvádza, niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a n.n.87/1995 Z. z.

13.4. 29. Odvolací súd sa preto stotožňuje s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ).

13.5. 30. K odvolacím námietkam odvolací súd ďalej poznamenáva.

13.6. 34. Odvolateľ poukazuje na to, že úroky sú cenou a že ich nemožno zamieňať za úroky z omeškania. S týmto sa odvolací súd stotožňuje, a práve preto im súd priznal ich skutočný význam. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. Argumentácia o užívaní peňažných prostriedkov zo strany žalovanej patrí medzi časté argumenty zástancov úrokov popri úrokoch z omeškania a opomína sa nelichotivý stav spôsobený úverovaním bez odbornej starostlivosti s podceňovaním bonity spotrebiteľa. Okolností prípadu nepotvrdzujú žiadne užívanie si peňazí, naopak ide už o utrpenie z peňazí a ich drastického nárastu po použití finančno-právnych sofistických konštrukcií. Ak by žalovaná peniaze užívala, nemala by dôvod žiadať 5 euróvé splátky pri starostlivosti o dve maloleté deti z príjmu 245 Eur.

13.7. 35. Téma neprímeraných úverových podmienok dlhodobo rezonuje. Štatistiky potvrdzujú nadmerné úverové zaťaženie, nepriaznivá sociálna situácia obyvateľstva, vysoký počet samovrážd a pokusov o samovraždu aj z finančných dôvodov, cca 3, milióny exekúcií, neprímerané úroky a poplatky, formálne oznámenie Európskej komisie (list Európskej komisii Vláde Slovenskej republiky, list EK č. JUST/A3/RM/kb D (2010) 11360, list (porušenie) č. 2007/2495)

13.8. 36. Odvolateľ argumentuje, že niet žiadnych zákonných ani zmluvných ustanovení limitujúcich povinnosť platiť úroky za úver. Odvolací súd poukazuje na to, že takýto mechanizmus existuje a práve bol vo vzťahu k žalobcovi aplikovaný. Ide o opatrenie súdnej moci v štáte s cieľom naplniť ciele smernice o nekalých zmluvných podmienkach.

13.9. 37. V ďalšej časti odvolania odvolateľ poukazuje na ustanovenie § 16 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré podporuje úroky aj po splatnosti. K tomu odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na úver poskytnutý vo 2/2010 je uvedená norma so zreteľom na nepravú retroaktivitu na predmetnú vec nepoužiteľná. Zákon č. 129/2010 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 2.4.2010. Bez ohľadu na to treba poznamenať, že citovaný zákon v ustanovení § 16 ods.1 upravuje povinnosť platiť úroky pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru a nemá ani len zmienku o úrokoch po splatnosti úveru.

13.10. 39. Odvolací súd poznamenáva, že dominus nad predčasným zosplatením je dodávateľ a povaha formulárových zmlúv je aj o panstve dodávateľa nad zmluvnými podmienkami, ktoré pre kontrakt sám pripravil vrátane primeraného sankčného mechanizmu za neplnenie povinnosti vrátiť úver.

13.11. 40. Odvolateľ poukazuje na rozhodnutie NS SR R 59/98 o úrokoch z omeškania z úrokov a vykladá uvedené rozhodnutie tak, že Najvyšší súd v ňom konštatuje záver, že úroky z úveru patria veriteľovi až do jeho splatenia. Odvolací súd k tejto časti odvolania poukazuje na to, že súd nikdy nespochybnil úroky z omeškania zo žiadnej neskoro zaplatenej ceny produktu a preto ani z úrokov za úver, ktoré sú tiež cenou. Súd za neprípustné označil úroky popri úrokoch z omeškania a nie úroky z omeškania z úrokov. Tie sú v skutočnosti aj právoplatne priznané.

13.12. 41. Pre poriadok odvolací súd konštatuje, že 1. úroky z úrokov (anatocizmus) sú pre odvolací súd neprijateľné. 2. Úroky z omeškania z úrokov (z ceny produktu) nie sú zakázané a v predmetnej veci sú právoplatne priznané. 3. Úroky popri úrokoch z omeškania navyšujú zákonný limit a preto sú v rozpore s § 517 ods.2 OZ.

14. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s takouto právnou argumentáciou a preto nepriznal žalobcovi právo účtovať po zosplatení dlhu riadny úrok popri úroku z omeškania. Súd posúdil zmluvnú podmienku v čl. 3, bod 3 Obchodných podmienok ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda absolútne neplatnú. Súd konštatuje, že na základe neplatnej časti Obchodných podmienok nebol žalobca oprávnený účtovať úrok aj po zosplatení dlhu. Žalobcovi by patril nárok na úhradu zmluvného úroku z pôvodne poskytnutej istiny, ktorá je postupne znížená o jednotlivé platby zaplatené žalovanou do dňa zosplatenia, t. j. k 31.10.2012. Žalobca však tento nárok v žalobe nešpecifikoval, súd sám nemohol vyčíslieť jeho nárok,

preto v tejto časti (úroku z istiny do zosplatenia) bola žaloba nepreukázaná. Rovnako má žalobca nárok aj na úrok z omeškania z nezaplateného úroku ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu, t. j. k k 31.10.2012. Žalobca však tento nárok v žalobe nešpecifikoval, súd sám nemohol vyčíslieť jeho nárok, preto v tejto časti (úroku z omeškania z nezaplatených splatných úrokov do zosplatenia) bola žaloba nepreukázaná. Nie je povinnosťou súdu vyčíslieť, aký správny nárok si mal žalobca uplatniť a keďže vyčíslenie tohto nároku nebolo ku dňu vyhlásenia rozsudku špecifikované, súd nemohol v tejto časti nároku žalobcu vyhovieť. Preto súd priznal príslušný ročný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne (v súlade s predpismi občianskeho práva), platný ku dňu nasledujúcemu po mimoriadnej splatnosti dlhu, t. j. k 01. 11. 2012 zo zosplatennej istiny vo výške 860 €.

15. Čo sa týka žalovaných poplatkov (vo výške 125 €), žalobca preukázal len 1 poplatkový úkon, iné úkony nepreukázal, vo vzťahu k výške účtovaných poplatkov súd konštatuje, že tieto možno považovať za neprimerané. Súd konštatuje, že poplatky za upomienky a výzvy po 10 € a po 35 € presahujú náklady, ktoré môže mať banka so zasielaním upomienok a uvedený poplatok vo vzťahu k poplatkovému úkonu považuje súd za neprimeraný, čím sú nedôvodne zaťažovaní klienti banky vysokými poplatkami za úkony, s ktorými nie sú spojené také náklady, aké sú stanovené v Sadzobníku poplatkov. Takto stanovený poplatok z hľadiska výšky je potom spôsobilý privodiť nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa, preto takáto zmluvná podmienka je neprijateľná a teda neplatná.

16. K debetnému zostatku vo výške 24,48 € a k nemu uplatnený sankčný úrok z omeškania súd uvádza, že tento nárok žalobca odvodzuje od obchodných podmienok vydaných a platných v čase uzavretia zmluvy. Žalobca zmätočne svoje nároky odvodzuje jednak od OP platných v čase vzniku záväzkového vzťahu a jednak platných neskôr a vydaných práve žalobcom po prechode právneho vzťahu na žalobcu (po zlúčení Istrobanky so žalobcom). Žalobca však nepreukázal, akým právnym režimom sa žalovaný zmluvný vzťah mal spravovať vo vzťahu k OP. Ak sa mali na zmluvu vzťahovať nové OP vydávané žalobcom, potom ťažko môže svoje nároky odvodzovať od pôvodných OP, ak mali platiť pôvodné OP, nemôže svoj nárok odvodzovať od nových OP, keďže znenie oboch upravovalo ten istý inštitút povoleného prečerpania aj nepovoleného debetu.. Žalobca neuviedol skutkové tvrdenia ani nepredložil súdu žiaden dôkaz o oprávnenosti jeho postupu v žalobe, preto súd jeho nároky považoval za nedôvodné. Zákon nepozná pojem „sankčný úrok z omeškania“, ak sa má jednať o sankciu, ktorej najbližšie je inštitút zmluvnej pokuty, je potrebné takúto sankciu dojedat' písomne, čo nespĺňa uvedenie dojednania v OP (absolútna neplatnosť pre nedodržanie písomnej formy podľa § 40 ods. 1 OZ), ak sa má jednať o úrok z omeškania, tento nesmie byť dojednaný v rozpore s civilným právom, t.j. vo výške presahujúcej zákonom najvyššie prípustnú sadzbu a preto sa jedná o neplatné dojednanie (§ 39 OZ). V tejto časti žalobca ani nepreukázal vznik debetného zostatku, ak mal vzniknúť ku dňu 09.07.2014, je jeho vznik nelogický, keď pohľadávka z povoleného prečerpania bola vyhlásená za okamžite splatnú už 31.10.2012, žalobca neuviedol ako došlo neskôr k vzniku nepovoleného debetu, nedoložil dôkaz o jeho vzniku. Preto aj v tejto časti súd považoval nárok žalobcu za nepreukázaný.

17. Na základe uvedených úvah potom súd nárok žalobcu v časti prevyšujúcej priznanú istinu 860 € s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.11.2012 považoval za nedôvodný a nepreukázaný a preto bol zamietnutý (výrok II. rozsudku).

18. Súd sa v ďalšom zaoberal žiadosťou žalovanej - povoliť jej splácať dlh v splátkach. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že je v zlej finančnej situácii, toho času žije u svojej dcéry v Anglicku, ktorá jej finančne vypomáha, sama si privyrába len sezónnymi prácami v poľnohospodárstve. Je nemajetná a nemá možnosť zaplatiť celý dlh naraz. Súd preto vyhovel žiadosti žalovanej s prihliadnutím na výšku dlhu ako aj na okolnosť, že žalovaná bez vážneho ohrozenia finančnej situácie nie je schopná dlh zaplatiť naraz, rozhodol súd o povolení zaplatiť dlh v splátkach po 50,-- € mesačne, pričom zároveň stanovil podmienky splácania tohto dlhu tak, že splátky súd splatné od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci. Súd zároveň určil, že ak žalovaná čo len jednu splátku neuhradí, celý dlh sa stane zročným a bude ho musieť uhradiť naraz. Bude teda na žalovanej, aby takto určené splátky plnila včas a riadne, aby si zachovala možnosť, zaplatiť dlh v splátkach.

19. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods.2 O. s. p. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 55 %, čo znamená zhruba rovnaký úspech účastníkov, preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).